

Честит национален празник, граждани на Република България!

Приемник на в. "Заводска трибуна"

Издание на "Арсенал" АД

на стр. 2

Кембо - Златното крило на „Розите“

2 март 2016 г. • година V • брой 127

Акценти

ВАЖЕН ЖЕСТ КЪМ ОТБРАНИТЕЛНАТА ИНДУСТРИЯ В БЪЛГАРИЯ

Като „важен жест“ към нас определиха безпрецедентната визита на председателя на Асоциацията на аерокосмическата и отбранителна индустрия на Европа - ADS Жан Пайе, представители на отбранителната индустрия в България, членове на Сдружението „Българска отбранителна индустрия“. Те се събраха на поредна работна среща в Казанлък.

Във форума, освен високопоставеният европейски гост, участваха представители на 8 от фирмите в страната от отбранителната индустрия. Домакин на срещата бе изпълнителният директор на „Арсенал“ АД Николай Ибушев, който е един от съпредседателите на Сдружението и представител на тази организация в ADS - Асоциацията на аерокосмическата и отбранителна индустрия на Европа.

Посещението на председателя Жан Пайе в България е безпрецедентно. За първи път ръководител от неговия ранг идва тук, по лична покана на Николай Ибушев.

Продължава на стр. 3

„ЕКСПЕРТИ ЗА КАЗАНЛЪК“ ИСКАТ СТРАТЕГИЯ ЗА ПРОФЕСИОНАЛНОТО ОРИЕНТИРАНЕ И ОБУЧЕНИЕ

Ден на Бъдещето предлага Владимир Чучумишев, общински съветник от „Експерти за Казанлък“ и регионален координатор на РАЦ към БАН

Стратегия за професионалното ориентиране и дуалното обучение в общината - за нас, като община с развита промишленост, това е от изключително значение. Такава стратегия трябва да имат всички общини в България.

Това е становището на представителя на „Експерти за Казанлък“ и координатор на Регионалния център на БАН в Казанлък Владимир Чучумишев. Той каза това след завръщането си от участие в първата национална

на конференция в България на тема: „Дуалното обучение - пресечна точка между бизнеса и образованието“. Форумът в столицата е част от националната кампания на вестник „24 часа“ - „Учи, за да работиш“ за развитието на професионалното образование в страната. Още двама представители от Казанлък са участвали в националната конференция - директорът на ПГ „Иван Хаджиенов“ Марияна Демирева и Гертана Дечева от „М+С Хи-

дравлик“.

Според Чучумишев, наличието на подобна стратегия ще определи и съответните необходими политики и конкретни мерки, които всяка една община трябва да развива сред младите хора с цел професионалното им ориентиране и в същото време ще е своеобразен мост между училището и бизнеса.

Продължава на стр. 3

МОТИВИРАЙТЕ

своите служители, клиенти и партньори

Ваучер Храна

Ticket Compliments

Compliments

Иднред България www.edenred.bg
Edenred Тел: +359 2 974 0220 bulgaria@edenred.com

сн. М. Маденджиян

Представители на ведомствената ДГ „Буратино“, вдъхновени от възпитаниците й, запретнаха ръкави в дългия и последен ден на февруари, за да украсят мартенско дърво пред централния стол на „Арсенал“. Като първомартенска магия и наричане за здраве.

Издателски съвет: Николай Ибушев, Янко Запрянов, Цветан Шиков, Добрин Драгнев.

Редколегия: Деляна Бобева - гл. редактор, Диана Нейчева, Мария Рашкова, Първолетка Петкова, Мария Пискова, Миран Маденджиян, Венко Юнаков.

Със съдействието на КНСБ и КТ „Подкрепа“ в „Арсенал“ АД.

КЕМБО: ЗЛАТНОТО КРИЛО НА „РОЗИТЕ“ ПЪЛНИ ГРАНАТИ В „АРСЕНАЛ“

„Отдавна е трябвало да напусна стадиона, доста време загубих там“ – изненадва ме Кембо. Разбира се, няма предвид годините, в които играе футбол активно. Те са незаменими. Съжалява за времето след това. Време на разруха.

„Не можех да повярвам, че вкарах!“, разказва Кембо за мача с Нова Загора, който вкарва „Розите“ в южната „Б“ група. Помни думите на Григоров: „Вли-заш!“, после пасът на Крассимир Калчев и точния си

когато любовта на феновете от градския постоянен коментаторски пункт на площада не пускала любимците си да минат на път за ресторант „Балкан“, където хапвали след мачовете: поздравления, ръкопожатия,

ната власт към развитието на този любим спорт. Сред отговарящите за спорта на градско ниво има подкрепа в лицето на бившия директор на „Арсенал“ Денко Азманов, Иван Геров от ДСО „Хидравлика“, Жакко Добрев... Футболните хора на Казанлък от онова време знаят кой какво е направил, казва Кембо. Огромната заслуга за напредъка на отбора по това време той обаче вижда в направеното от Жеко Кемалов: „Бог да го прости! Той направи страшно много!“ В спомените си за Кемалов и сега Кембо вижда един човек, достоен за кметското място в Казанлък.

Относно „грижите“ за спорта и футбола у нас през новото време Кембо е категоричен: „Глупости!“ И още:

„Наслушахме се на изборни обещания“.

Причината за липсата на качествена подкрепа и политика за развитието на спорта златното дясно крило на Казанлък намира с думите: „Нямат сърце управляващите за спорта...“ Това не е единственото му разочарование от новите времена: днес не се цени работата, талантът, хората нямат време един за друг... Разочароването му след годините като треньор

толкова големи. Кембо днес е човек с ярко спортно минало и петима внуци в житейската сметка. Признава: „Вече не мисля много напред, нещата все по-трудни стават“. Може би и затова хубавото – там, където го има, няма как да не се забелязва. За Кембо хубавото сега е в „Арсенал“. Там намира мястото, където вероятно ще работи, докато работи. Признава, че това, с което си изкарва хляба, не е безопасна работа – пиротехниката не е шега занимание. Радва го и още нещо – футболната школа на „Арсенал“, където се полагат професионални грижи за развитието на децата и отношението към треньорите е сериозно.

Извън „Арсенал“ Кембо продължава да се радва на обичта на казанлъчани. Футболът не спира да го вълнува. Имената на Димитър Григоров, Петко Димов – окомплектовал в основни линии най-добрия отбор във футболната история на Казанлък, Здравко Душанов, Тодор Генчев, Тошко Тотев, Кралчо Орозов, Христо Попов, Лалю Радуга и славния наставник Иван Зафиров, извел момчетата до „А“ група, тези имена не спират да се въртят в мислите на Кембо. Както и десетки други имена на съотборници в червено,

Той е Кембо. Златното дясно крило на казанлъшкия футбол. Митичен гол срещу ЦСКА в единствената победа над червените във втория полусезон на 1982/1983 г. Победа, извоювана от „Розова долина“ с 2: 0. 103 гола за „Розите“ в 365 мача на професионалния футбол. Едно от 11-те момчета на треньора Зафиров, успели да класират за последно казанлъшкия футбол в „А“ РФГ през 1982-ра с мач срещу „Марек“ на стадиона в Казанлък. Легендарен мач, който Градът на розите няма никога да забрави. Радостта трае само една година. Защото: „Играхме силно срещу силните и слабо срещу слабите“, казва 35 години по-късно Камен Петков – Кембо. Любимецът на местните запалняковци от най-славните футболни времена на Казанлък днес е специалист – пиротехник в „Арсенал“...

Време, през което грижата за спорта вече не е приоритет. Време, когато отдадените на футбола не спират да са му верни. Заради едната обич. Но с цената на лични жертви.

Кембо стъпва на зеления терен на стадион „Цвятко Радойнов“ през 1970-та. Нещата стават като в приказките: 17-годишният Камен връща топки в игрището по време на тренировки. Денят е 14-и септември. Бат Венко Паликарев, както е известен тогавашният треньор на „Розова долина“, вижда че малкият пипа топката обиграно и сръчно. „Искаш ли да тренираш футбол?“, пита мастерът. Паликарев уцелва точно. Камен отдавна мечтае само това. Но все не може да се пристраши... „Утре е 15-и септември, първият учебен ден. На 16-и да си тук!“

Момчето отива още на 15-и. Крос до Тюлбето, тренировъчен мач между стари и нови в отбора. Камен вкарва два гола на Кольо Петков. А още дори няма екип на „Розите“. Получава го веднага след мача. Благодарение на Паликарев: „Бат Венко е „виновникът“ да стана футболист!“ Кембо помни първите си минути на терена преди 45 години – като да е било вчера. Златното дясно крило на казанлъшкия футбол помни в подробности още много неща. Чак до 1991 – 1992-ра, когато излиза от активния футбол. През 1975-та влиза в мъжката гарнитура на „Розите“. Треньорът Димитър Григоров все по-често го пуска на терена. Помощник на наставника е Петко Димов. Отборът рита в зоните. След решаващи мачове с бургаския „Локомотив“, предшественик на днешния „Нефтохимик“, 3:2/ и с победилия Тополовград отбор на Нова Загора на турнир в Белослав – Варна идва нов етап за казанлъшкия футбол.

Розите влизат в „Б“ група!

шут, който мушка топката под мишницата на вратаря: Гол!!!

Сезон 1975/1976-та за „Розите“ приключва с престижното 12-то място в Южната група. Така

прегръдки, овации...! Кембо също често се спирал при запалняковците под липата... Не по-малко от 2-3 хиляди идвали да гледат мачовете на стадиона, средно на мач по време на цялото

„Златните Розы“ – отборът, който изведе казанлъшкия отбор в „А“ група – 1981 г. Първият в ляво (седнал) е Кембо, четвъртият – покойният Кралчо Орозов.

казанлъчани получават реванш за отсираването си през 1968-ма от „Б“-групата, не без „помощта“ на съдията, когото вярната публика на стадиона в Казанлък, яростно нахлула на терена, намушква осем пъти с чадъри... По онова време това звучи страшно. Но феновете на „Розите“ дават мило и драго за своя отбор. И отборът – за тях. „Редовно минавахме покрай хората, които коментираха футбола и нашите мачове край Львовата чешма“, спомня си Кембо. Било времето,

първенство – по 4-5 хиляди души. Най-скъп спомен обаче си му остава посрещането в Безистена сред препълнената площад след завръщането от победния турнир в Белослав: „Целият център – пълен с хора!!!“ Кембо помни и обичта в думите на тогавашния зам.-кмет Николай Дочев, посрещнал „Розите“ пред страстните им фенове на площада на Казанлък. „Управниците помагали, много от тях имаха пристрастие към футбола“, обяснява Камен успехите на отбора – не на последно място и с отговорното отношение на мест-

в Детско-юношеската школа на „Розите“ не е само поради факта, че е пропуснал над 10 години трудов стаж. „Само с такси от децата не се финансира футболна школа“, категоричен е Кембо. В последните години той пробва ксьмента си за работа и в Австрия, където живее дъщеря му Даниела. Брак с чужденец и две внучета са нейният път далеч от дома. В Казанлък остава синът. А неговият син – Камен Петков-Младши, сега рита на терена с „Розова долина“. Но времето е друго. И затова – надеждите за неговото футболно бъдеще – не

с които бият ЦСКА, вадят равен с „Левски“, но преди това – изработват славния сезон 1981/ 1982 с 14 мача без загуба, което ги класира втори в „Б“ групата. А после идва и ненадминатият до сега – 35 години, успех: „Розите“ в „А“ група след историческа победа над „Марек“ в Казанлък. Кембо е част от това. И никой не може да му го отнеме. За всички в Долината той си остава Златното футболно крило на „Розите“. Нищо, че казва: „Напуснал съм всичко, свързано със спорта. Няма и смисъл...“

Диана Рамналиева

Акценти

Продължение от стр. 1

...ОТБРАНИТЕЛНАТА ИНДУСТРИЯ В БЪЛГАРИЯ

В работната среща участваха съпредседателите на СБОИ: акад. Стефан Воденичаров от БАН, Николай Ибушев - изпълнителен директор на „Арсенал“ АД - Казанлък, инж. Петьо Милков - изпълнителен директор

жаващото членство на българското Сдружение в ASD. Асоциацията на аерокосмическата и отбранителна индустрия на Европа, на която е член и българското СБОИ, включва около 26 национални асоциации

за връзките с НАТО и други важни за отрасъла въпроси.

На срещата са обсъждани и въпроси за съвместното участие на членовете на Сдружението с единен щанд на изложенията на отбранителна и въоръжена техника, както

на „Черно море“ - Варна, Банко Банков - изпълнителен директор на „Аркус“ АД - Лясковец, Николай Киров - председател на Борда на директорите на „Дунарит“ - Русе, изпълнителните директори на „Кинтекс“ - Иван Досков, на „Оптикс“ - Иван Чолаков, на „Самел-90“ - Самоков - Петър Георгиев и на ВМЗ - Сопот - Иван Гецов.

на отбранителната индустрия и около 40 фирми, с общ брой на заетите в тях над 500 хиляди работници в цяла Европа.

На форума в „Арсенал“ свое изказване е направил и председателят на ADS Жан Паей. Той е говорил за ролята на Асоциацията, която представлява в Европа, за ползите от член-

и в тазгодишното издание на специализираното Международно изложение „Хемус“ 2016. Дискутирано е също и изработването на единна позиция по проекта на Плана за изпълнение на националната Програма за реализиране на Стратегията за развитие на българската отбранителна технологично-индустриална база, предложени от СБОИ на

На форума са обсъждани въпроси, свързани с дейността на СБОИ, с продъл-

ството на националните асоциации и сдружения в европейската организация,

Министерството на отбраната и на Министерството на икономиката.

За Сдружението:

Сдружението „Българска отбранителна индустрия“ е юридическо лице с нестопанска цел. Основано е през 2004 г. на територията на „Арсенал“ АД в Казанлък от 12 водещи в отрасъла предприятия и има за цел да служи като форум за обмяна на идеи между държавните органи

и отбранителната индустрия за решаване на проблеми на отрасъла и за неговото устойчиво развитие. За идеолози на сдружението се приемат акад. Стефан Воденичаров - председател на Българската академия на науките /БАН/, Николай Ибушев - изпълнителен директор на „Арсенал“, и Петьо Милков - изпълнителен директор на „Черно море“ - Варна.

Сдружението си поставя за цел формирането на „единен глас“ на българската отбранителна индустрия по въпросите на държавната политика за модернизация, отбранително-индустриална политика, офсетна политика, политика за процедури и доставки за отбраната и сигурността, научни изследвания и технологично развитие. Основната цел на Сдружението „Българска отбранителна индустрия“ е да работи за развитието и укрепването на отрасъла за решаване на проблемите по сигурността и отбраната на страната.

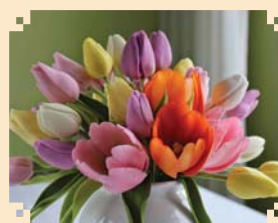
В момента 16 са фирмите от сферата на отбранителната индустрия в страната, които членуват в СБОИ.

Това са: „Арсенал“ АД, „Аркус“ АД, AVIONAMS, „Дунарит“, „Кинтекс“, ВМЗ, „Видекс“, „Терем“, „Самел-90“, „Оптикс“, „Черно море“, „Оптикоелектрон Груп“, OMZ LTD, EXSPAL BULGARIA, INSTITUTE OF METAL SCIENCE, EQUIPMENT AND TECHNOLOGIES WITH HYDROAERODYNAMICS CENTRE, „Електрон Консорциум“.

Пред председателя на Европейската Асоциация за аерокосмическа и отбранителна индустрия са поставени въпроси, отнасящи се до общата европейска сигурност и предизвикателствата пред света в сегашната ситуация.

„Трибуна Арсенал“

Поздравления

Здраве,
възбуждащи пътешествия
и хиляди прекрасни дни
за момичето, без което
„Арсенал“ не може.

Честит празник на
Дора Николова!

„ЕКСПЕРТИ ЗА КАЗАНЛЪК“ ИСКАТ СТРАТЕГИЯ...

Първа стъпка в това отнoшение, според Владимир Чучумишев, трябва да са и конкретни мерки, застъпени в Общинския план за младежта, свързани с професионалното ориентиране на подрастващите. Подобна теза е изразена от представителя на „Експерти за Казанлък“ и по време на дебати в постоянните комисии, в които той членува, на Общинския съвет. В резултат на предложението му при гласуването на Общинския план за младежта за тази година Общин-

ският съвет прие и следното допълнение към плана:

Да бъде създадена Работна група с представители на Община Казанлък, Общинския съвет, Младежкия Общински съвет, младежки организации в общината, Бюрото по труда, представители на бизнеса и на училищата, които да разработят Програма за дейности, свързани с професионалното ориентиране и развитие на младите хора.

Тезата на регионалния координатор на РАЦ на БАН за

необходимостта от Общинска стратегия за дуалното обучение и Програма за професионално ориентиране вече има и конкретни добри примери в страната. На проведената в София национална конференция кметът на столицата Йорданка Фандъкова е представила Стратегията за дуално обучение на Столична община. Основните акценти в нея са IT секторът, строителството, туризмът и екологията. Представителят на „Експерти за Казанлък“ е убеден, че наличието на такава стратегия в

община Казанлък ще помогне в района да се задържат младите хора и тук те да намират своето бъдеще.

Казанлък е един от градовете в България, в които за първа учебна година се реализира Швейцарският проект за дуално образование под името „ДОМИНО“. Партньори в проекта, заедно с ПГ „Иван Хаджиенов“, са „Арсенал“ АД, „М+С Хидравлик“ и „Гуала Клоужърс Тулс“.

В рамките на проекта - и като фирмена инициатива, свързана с привличането на

млади хора за работа в „Арсенал“, през пролетта на тази година най-голямата фирма в региона ще организира „Ден на бъдещето“.

Целта е в „Деня на бъдещето“, каквито са традициите в Швейцария, желаещите зрелостници и млади хора, търсещи работа и професионална реализация в Казанлък, да се запознаят с възможностите във фирмата и новите производства, технологиите, както и с млади хора, работещи в „Арсенал“.

Деляна Бобева

казанлъшкото училище. Отличието връчи директорът на гимназията Петя Минекова с пожелание малчуганите да развиват своята креативност с още по-голям ентузиазъм, за да радват своите родители и учители.

Талантливите деца от Арт телието по изобразително изкуство към детска градина „Буратино“ в „Арсенал“ АД получиха Грамота от Националната гимназия „Акад. Дечко Узунов“ в Казанлък. Отличието е за успешното им участие в IX-ия Национален конкурс за детска рисунка „Наследници на Дечко Узунов“ на тема „Мигове“. Конкурсът бе посветен на 117-годишнината от рождението на патрона на Художествената гимназия и 41 години средно образование по дизайн в България. Малките творци участваха с най-добрите си рисунки, експонирани в изложба в

ШАНС ЗА РАБОТА В

**„Арсенал“ АД търси да назначи
ИНЖЕНЕР-ТЕХНОЛОГ -
„ПЛАСТИЧНА ДЕФОРМАЦИЯ НА МЕТАЛИТЕ“**

Изисквания към кандидатите:

- Висше техническо образование - „Металознание и технология на металите“, „Машиностроителна техника и технологии“;
- Професионален опит на аналогична длъжност;
- Компютърна грамотност - CAD системи, MS Office;
- Владее на английски език - предимство.

Отговорности:

- Разработване и усъвършенстване на производството на технологични процеси за обемно шамповане, свободно коване, пресоване;
- Осъществяване на авторски контрол на технологичния процес и решаване на текущи задачи;
- Работа с професионални стандарти;
- Работа с ERP система.

CV можете да изпратите на имейл адрес:
stoyanov@arsenal-bg.com

НАД 30 МЛН. ЛЕВА И ПОВЕЧЕ ПАРИ ЗА РАБОТНО ОБЛЕКЛО В „АРСЕНАЛ“

**Открит е „Горещ телефон“ за нарушенията,
свързани с безопасността при работа**

Над 92% е изпълнението на заложените мероприятия в програмите за ограничаване и намаляване на риска и осигуряване на Закона за безопасни условия на труд на територията на „Арсенал“ АД за миналата година. Това съобщава за „Трибуна Арсенал“ Красимир Папазов, ръководител на отдел „Безопасност и здраве

цел въвеждане на добри практики и в областта на здравослов-

ците за ремонт на сгради, ново строителство, изграждане на са-

цел въвеждане на добри практики и в областта на здравословните и безопасни условия на труд в „Арсенал“ през миналата година са въведени в експлоатация нови обекти на територията на заводите 4, 3, 5, 6. Новите обекти са с променена технология и изцяло ново оборудване, отговарящо на всички национални и европейски норми на безопасност. Реализирани са проекти за реновиране и модернизация на химическите участъци в заводите 1/150, 4/110, 6/167. Въведена в експлоатация е отоплителна система с керамични отоплители за работната среда във всички

пирационни съоръжения и закупуване на ново оборудване през 2015 година е в размер на 20 млн. 768 хиляди 787 лева. През настоящата година предстои

при работа“ /БРЗ/ във фирмата, позовавайки се на отчет за дейността за миналата година. Още в края на септември 2015 година на 100% е била осигуреността с лични предпазни средства и специално работно облекло, изискващи се за заетите в това производство. В края на годината вложените от фирменото ръководство средства за тази цел възлизат на 544054, 16 лева. Ръстът по това перо, в сравнение с периода отпреди две години, през 2013-та, е двоен. Тогава са изразходвани 274 111,23 лева.

Сериозни инвестиции са направени през изминалата година и за ремонти на битови помещения /съблекални, бани, тоалетни и столове/ във фирмата. В края на годината сумата за това възлиза на 211 256, 24 лева. Пак с

цехове на Завод 6. Изграден е и нов бояджийски участък в завод 5/143.

Общата стойност на инвести-

изграждането на отоплителни инсталации в заводите 1 и 5 и инвестиране в подобряване условията на труд за работещите,

ПОКАНА

Инициативният комитет при Завод 2 към „Арсенал“ АД най-сърдечно и с удоволствие Ви кани на срещата на бивши и настоящи работници и служители на завод 2, свързали част от живота си с производството на военна и специална продукция.

**Срещата ще се проведе на 9 април 2016 г.
в 12 ч. в ресторант „Капитал“.**

*** Цената на 1 куверт е 15 лв.**

Заявки за участие – до 31 март 2016 г. на телефони:
0431/ 6 45 23 – от 07.40 ч. до 16.20 ч. всеки работен ден
0888 69 76 46 – Димитър Георгиев
За работили и работещи в съответния цех – както следва:

За цехове 110 и 120
0894 212 100 – Стоянка Димитрова
0896 637 413 – Християна Каярова

За цех 130 и ОТКК
0889 541 474 – Жельо Иванов

За цехове 140, 150 и 160
0899 169 924 – Мариана Петрова
0896 848 543 – Добромир Досев

За цехове 180, 190 и 200
0888 551 187 – Петя Арменова
0894 311 072 – Пенка Джурова

За цех 252 /210/
0897 628 265 – Борис Кехайов

За отдел КТО и Управление
0899 629 981 – Ваня Митева
0876 861 009 – Стоянка Трифонова

реконструкции на сгради и въвеждане на ново оборудване за над 30 млн. лева. С цел още по-близка връзка с работниците и техните нужди, както и с цел подобряване условията на труд и предприемането на неотложни мерки там, където се налага, от отдел „Безопасност и здраве при работа“ имат и свой т. нар. „Горещ телефон“. На вътрешен номер 2377 всеки служител може да докладва за нарушения на длъжностни лица, свързани с технологичната и трудовата дисциплина, съхранението и употребата на взривни и опасни химически вещества и други. Номерът се избира безплатно от всеки апарат и разговорът се прехвърля на мобилния номер на ръководителя на „Безопасност и здраве при работа“.

Деляна Бобева

НИКИ ОТ АЛЕЯТА СТЫГА АРСЕНАЛСКА СВАТБА

Николай остава. И не мисли да си ходи от тук. Първият тест в професията на машиностроителя – шло-серството, Ванджиков минава бързо. Сетне иде ред на фрезовите центрове с ЦПУ. Сега вече може всичко на

чакат работния ден просто да изтече. „По-тежко е да опитваш да чакаш да стане 16.30 часа, та работният ден да приключи, отколкото да намиращ постоянно какво да свършиш“, категоричен е младият стругар.

арсеналци.

Работата на смени за Ники не е проблем. Дори я предпочита. По-хубаво му е някак.

На Николай, като цяло, в живота му е хубаво.

Николай Ванджиков. Код: 1/110. Парола: 11. Толкова са годините, които младият стругар с диплома от старозагорския Строителен техникум, е навъртял по трудовата книжка в „Арсенал“. „Почнах на майтап. Но ми допадна. Стана ми интересно. Ходя на работа с удоволствие, постоянно научавам нещо ново. Тук има от кого да се научиш. Колективът е страхотен“ – дотогава ми казва това, още преди да съм попитала, една широка усмивка и огънчетата в очите не спират да играят по лицето на Ники. Лицето на човек, намерил себе си в това, което работи. И още нещо – момичето на живота си. Отново тук. В „Арсенал“. Двата стягат арсеналска сватба. Купонът ще е през лятото. Но годежният пръстен от Коледа вече е на ръката на Деляна. Колежка, добър приятел... Племенница на човека, който уж на шега повикал Николай след завършването на техникума да опита в казанлъшката оръжейница. Всичко почва с едно просто приятелско: „Ела при нас“.

струга. На „ти“ е с универсалните машини.

Обработка всякакви детайли. „Тук постоянно се развиваш като машиностроител, идват нови детайли за новите изделия, които фирмата пуска в производство“, казва Николай. Той е от малкото напоследък българи, които мислят, че: „Работа има много и за всички, стига да ти се работи“. Изумен е от хора, които

Вероятно това негово отношение към работата е причината той да бъде отличен в арсеналската Алея на трудовата слава – 2015. Стръвта към труда и отговорността в професията му личат още на пръв поглед. Със сигурност това е забелязал и началникът му Георги Ангелов, който дава предложение Ванджиков да бъде сред наградените за Деня на машиностроителя

Не се оплаква, както повечето хора у нас. През свободното време добавя колкото може допълнителни доходи от разни неща, с които се занимава. Но не прекалява, идеята е: „Да има в повече, колкото да си угоди човек за нещо“. Малките радости са за него важни. Обича и да ги подярява на близките. Разбира се, първо на Деляна. Време уж свободно почти няма, но се намират часове и за риболова – наследствената страст, която за мъжете в семейството идва с професията на горски, но за Ники е просто хоби. Не си записва рекордите на риболовните си трофеи. По-важен му е контактът с природата. Човешкото също му е важно. Времето с приятели е нещо, на което двамата с Деляна държат. И не пропуска да си го дават. Не е така трудно, защото много от приятелите също са арсеналци. „Колективът ми допада. Отношенията са добри, няма граници между различните възрасти на хората, началниците се отнасят добре. Имаме и финансови стиму-

ли да работим и да се чувстваме по-добре тук“, споделя Ванджиков.

„Време е вече за по-сериозна стъпка“, пак се усмихва главата на новото семей-

Неговите близо 35 години и 30-те на Деляна са достатъчни, за да си дават сметка за сериозните неща в живота. Съвсем осъзнато са решили, че е време да поемат и семейната отговорност. По Коледа Николай, както му е редът, прави предложение с пръстен за Деляна.

ство. Преди сериозните семейни ангажменти обаче през юли ще съберат роднини и приятели за венчавка. И както се очаква – много от тях, ще бъдат близки на сърцата им арсеналци.

Диана Рамналиева

140-ГОДИШНА АСМА ГЛЕДА В ДВОРА СИ АРСЕНАЛЕЦ

Арсеналецът от завод 1 Младен Енев е човекът, върху чиято отговорност лежат опазването и грижите по асмата, засадена от негов прапрадядо.

За връстницата на българското Освобождение събщи бившата арсеналка, дългогодишна служителка в „Личен състав“ на фирмата и майка на Младен – Ганка Енева.

140-годишна асма от сорта черно селско грозде расте в двора на фамилията в павелбанското село Долно Сахране. По запазените и допълнени от Ганка Енева фамилни спомени в специална родова книга, асмата е посадена в двора на семейната къща от бабата на нейния съпруг – Стояна, в периода 1876-1878 година, след слиянето от Балкана на жители на селището. Асмата се намира в началото на двора до оцеляла от същия период селска порта. Освен тази асма, в двора на къщата се пазят още една издънка от сорта, но на 60 години.

Оцелялата асма е от изчезналия поради масово заболяване в началото на 20 век български сорт грозде, известен още и като „шефка“.

За 140-годишната асма се грижат четвърто и пето поколение наследници на рода Еневи: Младен, който е четвърто поколение, и представител на петото – неговият внук Мертин. От връстницата на българското Освобождение всяка година родата на Ганка Енева налива хубаво вино.

А тайната на оцеляването на 140-годишната асма арсеналецът Младен Георгиев определя така: майсторско рязане и навременно пръскане.

„Трибуна Арсенал“

ЕКСПЕРТИ: ПЪРВИТЕ СТЫПКИ СА ОБНАДЕЖДАВАЩИ

Бъдеще

Експерти от Швейцария, работещи по дуалното образование, и техни български колеги посетиха Казанлък, за да сезапознаят на място с работата по въвеждането на дуалното образование в мест-

На този етап резултатите са обнадеждаващи, а учениците доволни, обобщава впечатленията си от видяното в двата дни на посещението на експертите в Казанлък Петя Евтимова. Тя изрази надежда, че пър-

жиенов“ е едно от двете училища в България, след специализираното училище по млекопреработване в София, които тази година за първи път работят по швейцарския модел на дуално образование.

Петя Евтимова изрази надежда, че през новата учебна година общият брой на училищата, работещи по този модел, може да стане 10. По думите й, реални са шансовете на казанлъшката професионална гимназия да се превърне в първото училище в страната, което изцяло обучава учениците си в системата на дуално образование.

Вече е заявен интерес за прилагане в училището и на австрийския модел на дуално обучение за две от паралелките в казанлъшката гимназия – по газова техника и мехатроника. Реална е възможността това да стане още от новата учебна година, стана ясно след срещата.

Две са паралелките в момента, с ученици от 9 и 11 клас в ПГ „Иван Хадженов“, които се обучават по швейцарския модел на дуално образование.

3,5 млн. швейцарски франка получава България от Швейцария за въвеждане на дуалното обучение в професионалните училища в страната.

Деляна Бобева

Експерти в дуалното образование и преподаватели на среща в „Арсенал“, в домакин Янко Костадинов – директор по финансовите въпроси

ните училища и фирми. Делегацията бе водена от Петя Евтимова – ръководител на швейцарския проект за дуално образование у нас и бивш зам-министър на образованието. За първа година проектът се реализира в ПГ „Иван Хадженов“. Партньори по проекта са трите местни фирми – „Арсенал“ АД, „М+С Хидравлик“ и „Гуала Клоужърс тулс“.

вите позитивни резултати от новата система на обучение, съчетаваща теория в училище и практика на конкретно работно място, ще бъдат налице в следващите 4-5 години. Учениците са доволни от възможността да имат и доходи, докато учат, както и от начина, по който ги приемат в трудовите колективи, допълни тя.

Казанлъшката ПГ „Иван Хад-

Хроника

С „паяк“ ще прибират автомобилите, паркирани на забранени за това места в град Казанлък. Това стана ясно, след като в две четения в едно заседание Общинският съвет прие нова наредба за спиране, престой и паркиране на пътни превозни средства на територията на града.

С новата наредба се въвежда и възможност за заплащане на времето за паркиране с SMS, глоба, чрез фиш, която ще имат право да налагат и общински служители от звено „Кратковременно паркиране“. Десет лева остава глобата за поставяне на скоба, а глобата с фиш ще бъде 20 лв. „Закопчаните“ с „паяк“ автомобили ще се освобождават срещу 50 лева.

С приетата нова наредба в зоните за почасово платено паркиране ще имат право на безплатен престой всички електромобили.

Сдрон ще бъде заснет Паметникът на свободата на връх Шипка. Това съобщи врид-директорът на НПМ „Шипка-Бузлуджа“ д-р по история Чавдар Ангелов. Поводът да се пристъпи към тази мярка е необходимостта от ремонтни и консервационни работи на символа на паметника - бронзовият лъв, който се нуждае от ремонт. Последният ремонт е правен през 80-те години на миналия век по време на мащабни дейности на Паметника на свободата. Заснемането с квадрокоптер /дрон/ е с цел да бъдат улеснени експертите, които изготвят техническата документация за нужните ремонтни и консервационни дейности. Чавдар Ангелов изрази надежда, че, ако предварителната подготовка по предстоящите консервационни работи на скулптурата бъде извършена до края на годината, през следващата могат да започнат същинските дейности.

Бронзовият лъв на 31-метровия Паметник на свободата е дълъг 8 метра и висок 4 метра. Изработен е от 28 бронзови черупки, с общо тегло 28 тона. Излят е в Софийския военен арсенал от група майстори начело със Стефан Вежански по проект на скулптора Кирил Шиваров.

Ремонтни, реставрационни и консервационни дейности започва Общината в Казанлък през март, съвместно с ИМ „Искра“, на две от тракийските могили в района, съобщи Лилия Цонкова, заместник-кмет на община Казанлък. Средствата от близо 2 милиона лева, които ще се вложат, ще са за могили Хелвения и Грифоните и са осигурени по програма БГ-8 и Фанансовия механизъм на Европейското икономическо пространство.

През март ще бъде направена първата копка за тези дейности, които включват и социализация на района около гробниците, изграждане на паркоместа, приемни помещения и други.

222 лева и 60 стотинки са събрани от началото на тази година до момента като приходи в общинската хазна от т. н. „такса куче“. Таксата е в размер на 10 лева годишно за едно домашно куче и е част от Наредба №7 на Общинския съвет, приета още през 2009 година. За цялата минала година в местните приходи на общината от „такса куче“ са постъпили 1256 лева и 2 стотинки.

Таксата на практика е вид местен данък, който трупа и лихви при закъсняло плащане, изчислявани на база основния лихвен процент на БНБ.

От заплащането на „такса куче“ са освободени собствениците на: кучетата на инвалиди, кучетата на самотни граждани над 70-годишна възраст, служебни кучета в организации на бюджетна издръжка, кучетата, използвани за научноизследователски и медицински цели, кастрирани кучета, ловни кучета и кучета с поставен микрочип.

За последната категория кучета бонусът без такса важи само за първата година от регистрацията им.

Освободените от такса кучета не са освободени от задължителна административна регистрация.

„Такса куче“ е ежегодна и се заплаща до края на месец март. Плащането след този срок подлежи и на лихви.

Съгласно текстове от общинската Наредба №7 всеки собственик на домашно куче е длъжен да го декларира в дирекция „Местни приходи“ и регистрира. За целта се попълва декларация по образец. Към нея се прилага и ксерокопие от ветеринарномедицинския паспорт на кучето.

Освен „такса куче“, към момента общинските съветници на Казанлък и общинската администрация не са изразили намерения да наложат и такса за други видове домашни любимци като: такса котка, хамстер, заек или рибки.

Платеният към края на миналата година налог за кучета не отразява реалния брой на домашни кучета, категорични са от Общината.

Хрониката подготви: Яна Трифонова

Кухнята на Йонка

Специалитет „Репей“
По Долносахрански

Рецептата е изпратена от Стефка Енева, лаборант в Завод 6. По думите ѝ, ястието прекрасно върви с ракия, хубава риба и... добра компания.

Продукти:

1. Голем и измити 4 листа репей
2. 15 глави кромид лук – ситно нарязан
3. 0,5 кг. речна риба /препоръчваме мряна/
4. 10-15 бр. речни раци или скариди /малки/
5. 2 бр. ситно нарязани картофа
6. 200 гр. ситно нарязана сланина
7. 10 бр. зрънца черен пипер - млян
8. Сол - на вкус
9. Червен пипер
10. ½ буркан доматиено пюре
11. Магданоз
12. 1 к. ч. олио
13. Няколко листа гюзум

Начин на приготвяне:

Листата от репей се измиват. От останалите продукти, ситно нарязана, се обвърква однородна смес /на сурово/, която се изсипва върху листата от репей. Завиват се като топка /питка/ с помощта на тел или канап. Изкопава се дупка в земята, в която се кладе огън. Като се получи добра жаравата, се поставя топката със сместа и репей. Покрива се с жаравата и се пече така 3-4 часа, като се поддържа и огънят. Може да се изпече и в гювеч. През това време се пие ракия.

Да ви е вкусно!

ПОВЕЧЕ ЖЕНИ В РЪКОВОДСТВОТО НА КОМПАНИИТЕ, ПО-ВИСОКА ПЕЧАЛБА

Ръст на дела на дамите на високи управленски позиции с 30% води до ръст от 15% на нетната печалба, установи международно проучване

Колкото по-висок е делът на жените на ръководни позиции във фирмите, толкова по-висока е печалбата им. Това установява мащабно проучване на базирания във Вашингтон Peterson Institute for International Economics. Изследването е проведено сред над 22 хиляди компании в 91 страни.

Авторите му извеждат проста формула: ръст на дела на дамите на високи управленски позиции от 0 до 30% води до ръст от 15% на нетната печалба.

Проучването сочи, че 60% от дружествата нямат дами в борда на директорите, а над 50% – във висшето ръководство. При една трета от фирмите няма жени нито в борда, нито на висши

мениджърски позиции.

Строго установени квоти за дами в бордовете обаче не оказват сериозно влияние върху рентабилността на бизнеса, установява още изследването. Не е от полза издигането на няколко жени до топ позиции. Вместо това авторите препоръчват фирмите да разполагат с достатъчно жени, способни да поемат ръководни функции. Важно за постигането на устойчив успех е също да се насърчават жените по време на целия им професионален път в компаниите.

„Трибуна Арсенал“,
по материали на есопому

Иди и виж

Паметник на Свободата на връх Шипка - уникална изложба от литографии и снимки на военни кореспонденти, отразявали Освободителната Руско-турската война. Документите са част от фондовете на НПМ „Шипка-Бузлуджа“ и на ИМ „Искра в Казанлък“.

Концерт - Джаз мануш, шансон, сунг - „Агарт клуб“, 5 март, 20:00 ч. с Надя Тончева и приятели.

Акад. Стефан Воденичаров:

ГОЛЯМА ЧАСТ ОТ НАЦИОНАЛНАТА СИГУРНОСТ Е БЪЛГАРСКАТА ОТБРАНИТЕЛНА ИНДУСТРИЯ

Небрежността на държавата не вдъхновява работещите в отбранителната индустрия, това твърди един от учредителите на Сдружение „Българска отбранителна индустрия“ акад. Стефан Воденичаров

- Акад. Воденичаров, какво искат от държавата представителите на отбранителната индустрия в България?

- Първото нещо е, че държавата трябва да разбере, че една голяма част от националната сигурност е българската отбранителна индустрия. И съответно държавата, която носи отговорност за българската национална сигурност, да започне да носи отговорност и за българската отбранителна индустрия. Защото, знаете старата приказка, която е малко по-обща, че, ако не храниш собствена армия, ще храниш чужда армия. Ние в момента, като държава, правим точно обратното: храним чужда индустрия, не храним българската. Държавата трябва да си поеме тези отговорности. Първото нещо, което трябва да се направи, е да седнем и

България е една от малкото страни в света, която е изоставила своята отбранителна индустрия да се представява сама на тези форуми. Ние сами си плащаме участията, сами си водим клиентите, сами си ги търсим. А

винаги има по един-двама униформени хора. Задължително. И когато на щанда дойдат интересувачи се бъдещи клиенти, те виждат, че зад този производител стои държавата. Той не е сам. Това нещо не се демон-

е вдъхновяваща за хората, които работят в отбранителната индустрия.

- Подкрепяте ли тезата, че като цяло Европа negliжира проблемите със своята отбрана?

в Европа. Та допреди 2-3 години ЕС изобщо нямаше програми за сигурност. Едва преди две години се направи такива. Но много късно. Другото нещо, много важно, което споделих пред нашия гост, е свързано с възможностите на организацията, която той ръководи. Кое е важно за Европа от тази гледна точка? Европа трябва да има технологии. Знаете, че най-добрите технологии са в отбранителната индустрия.

- Европа трябва да положи усилия и създаде условия да се развиват европейските технологии за защита и отбрана.

- И най-лесно е не да се събират парите в Брюксел и ние да кандидатстваме за тях, а Европейския съюз да излезе като политическа сила и да задължи всяка държава да отдели във военния си бюджет или да отдели определена част от бюджета си, процент, за технологии в отбраната. И тогава вече всяка една държава, вътре, в рамките на този бюджет, ще намери начин как да го разпредели. Фирмите от съответната държава ще намерят начин как да контактуват помежду си, за да ги разпределят, да създават нови технологии. Простички работи.

Гори навсякъде около нас, ние си викаме „Ура!“.

- Очаквате ли да Ви чуят по някакъв начин и кой, акад. Воденичаров?

- Това, на което се надявам, е да бъде чуто мнение то на една малка държава, каквато сме ние. В момента военната индустрия е смачкана от 7-8 световни гиганта. Другите около тях се опитват някак си да намалят ниши, за да оцелеят. Нека там, дето се мислят големите работи за бъдещето, да се разбере, че малките държави имат добри идеи. И българският лозунг „Съединението прави силата“ наистина може да работи. Ако всички вървим в една посока, можем да направим една силна Европа.

- Къде сме ние? Къде е българската отбранителна индустрия, българският ВПК?

- В Казанлък. В „Арсенал“ /сме се/.

Деляна Бобева

Стефан Воденичаров е български машинен инженер, учен и академик на БАН, бил е министър на образованието, младежта и науката в първото правителство на Бойко Борисов. Завършил е ТУ - София, специалност „Технология на металите“. След защита на дисертация е удостоен с научна степен кандидат на техническите науки (днес - доктор) през 1974 г. и доктор на техническите науки през 1998 г. Става доцент през 1989 г. и професор през 1991 г. Избран е в БАН за член-кореспондент на 4 август 2004 г. и за академик на 11 октомври 2012 г.

От 1969 г. работи в Института по металознание при БАН. Бил е негов заместник-директор 4 мандата; директор на института е от края на 2007 г. Избран е за председател на БАН с 4-годишен мандат на 3 декември 2012 г.

Основните направления на научната и научно-приложната му дейност са:

- механика на материалите и изследване

процесите на създаване и развитие на пукнатини;

- управление на остатъчния ресурс на уникални промишлени съоръжения;

- корпуси на атомни реактори, каталитични реформинги, магистрални газо- и нефтопроекти, парогенератори и др.;

- импулсно деформиране;

- създаване на брони срещу кинетични и кумулативни боеприпаси, работещи на различни физически принципи;

- разработване на интелигентни управлени инженерни боеприпаси за защита.

Автор е на повече от 70 патента и над 160 публикации. Ръководител е на 207 научни проекта и 21 научни разработки в областта на енергетиката и отбраната. Участва като експерт в национални и международни организации.

Акад. Стефан Воденичаров е един от съпреседателите на Сдружение „Българска отбранителна индустрия“ и един от учредителите му.

по света е друго: ако имаш щанд и той е дори на една малка държава, на него се чувства присъствието на държавата. Ще дам примери с близки до нас страни - Чехия, Полша, дори съседната ни Сърбия. Там се чувства присъствието на държавата. Там, на техните щандове,

стрира у нас. Да оставим и другото: че тази площ, на която се представя продукцията ни, не е платена от държавата. Тя е платена от предприятеля от тази индустрия, които едвам връзват двата края. Тук всички си плащаме сами. Тази небрежност на държавата не

- Не е точно така. Европейските политики, а не цяла Европа, живеят в малко по-друг свят. Не се съобразяват с реалността. Не виждат, че цяла Европа кипи. Обсъждахме с френския ни гост господин Жан Паей и въпросите, свързани с програмите за сигурност

да осигурим добри кадри за българската отбранителна индустрия. Това е работа на държавата.

Второто нещо: държава-та трябва да се интересува какво е състоянието на индустрията и има ли тя някакви административни проблеми. Защото главно нашите проблеми са такива - административни. В България не се прилагат много от законите, липсват нови закони и тези неща трябва да бъдат уреждани в дискусия с държавата. Държавата трябва да се върне към старите си правила, че разработването на прототипите на новите изделия трябва да е съвместно - производител и държава. Държавата трябва да направи така, че

Министерството на отбраната да помага при създаването на новите отбранителни средства и да оказва помощ за тяхното изпитване,

окачествяване и Министерството на отбраната да даде документ, че това е прието на въоръжение в България. Това трябва да стане административно. Следващото нещо, което трябва да се промени, също е много важно. Ние ходим по изложби, изложения в цял свят. И на тези изложения ние сме оставени сами.

НИКОЛА ОБРЕШКОВ

120 г. от рождението на големия учен-математик

Семейството. Никола Димитров Обрешков е роден на 6 март 1896 г. във Варна. Баща му – Димитър, бил военен с чин полковник, а майка му Кица – домакиня – наче-та жена, свирела на цигулка, владеела френски език. Грижела се за възпитанието и образованието на осемте им деца – четирима снове и четири дъщери. Занимавала децата си в отделна стая, в която имало черна дъска.

Прогимназиално образование Никола получавал в родния си град, а средно – във Втората мъжка гимназия в София. Отрано се интересувал от физика и техника, четял много, най-вече специализирана руска литература. Математическите му способности пръв забелязал учителят му, изтъкнат математик, Квартирников. Когато веднъж Никола единствен от класа решил една трудна задача, той въздушевно казал: „Ето, този ученик ще ви бъде учител!“ Никола сам стигнал до решенията на задачи от непреодолима материал. Успял да намери нов начин за решаване на уравнения от четвърта степен, който се оказал открит по-рано от Ампер и публикуван в една книга на чужд език. Като ученик прави и първата си публикация.

По-късно Никола Обрешков и съпругата му – образцова прогимназиална учителка по история, имат трима снове: Алцеж, който станал медик, Димитър – професор във ВМГИ и Данаил – инженер.

Студент. През 1915 г. Н. Обрешков е приет да учи математика и физика в СУ. През 1916 г. заедно с други студенти е изпратен на фронта – първо като редник, а по-късно като офицер от инженерните войски. След завръщането си студентите-фронтовици трябвало да вземат скоростно пропускателни за две учебни години изпити без всякакви учебници. На Никола обаче те не му и трябвали – той вече знаел цялата университетска математика, без да я е слушал лекции. Нещо повече – представил научната си работа „Върху един нов критерий за сходимост на редове“, с която впечатлил и преподавателите, и колегите си.

Научна кариера. През 1920 г. завършва висшето си образование и веднага е приет за асистент в катедра „Диференциално и интегрално смятане“, ръководена от Кирил Попов. Водил и упорядначения по висша алгебра. Блестящата научна кариера на младия учен-математик продължава с избирането му през 1922 г. за редовен доцент по висша алгебра, през 1925 г. – за извънреден професор. През 1928 г., на 29 години, става редовен професор и титуляр на катедра по „Висша алгебра“. Редовен член на БАН е от 1945 г. От 1948 г. е ръководител на катедра „Математическа статистика и застрахователна математика“, от 1951 г. – директор на Математическия институт на БАН. Тези постове той заема до края на живота си. Пе-

дагогическата му работа продължава повече от 40 години.

Международно признание. През 1932 г. Обрешков получава докторска степен по математика от университета в Палермо, Италия. През 1933 г. в Сорбоната в Париж получава степен Доктор на науките. Ненавършил 40 г., той е вече добре познат в чужбина. Желан гост е в големите научни центрове на математическата мисъл, чете лекции по пока-

на на най-престижните университети в Европа – в Берлин, Рим, Женева, Дрезден, Палермо, Хамбург, Лайпциг и др. Участва с доклади в световните конгреси по математика в Осло, Единбург, Атина, Тагунг и др. и в много конференции и научни сесии, организирани у нас и в други страни. Рецензент е на много чуждестранни научни монографии, ка-нен е за референт на трудове – за получаване на академични и други звания. Математическите му постижения и многобройни научни трудове добиват широка известност, името му се утвърждава като име на крупен специалист, учен-математик.

Принос в науката. Научните интереси на акад. Обрешков са в областта на класическата алгебра, анализа, теорията на вероятностите и математическата статистика, интегрална геометрия, топология, механика, математическа физика, теория на числата. В почти всички направления е оставил завършени резултати, някои от които – ненадминати и досега. Огромното му и разностранно научно наследство обхваща 250 публикации в наши и чужди научни издания. Написал е няколко учебника и монографии, превърнали се в настолни книги за няколко поколения български математици: Висша алгебра, Сборник задачи и теореми по висша алгебра, Нули на полиномите, Теория на вероятностите, Теория на числата, както и много учебници за средното училище.

Любима област на научното му дирене и творчество било разпределението на корените на алгебричните уравнения. Близко една трета от публикациите му са в областта на те-

орията на редовете. Особено забележителни са изследванията му върху сумирането на разходящи редове – тази област той владеел изумително. Работите му предизвикали оправдан интерес в чужбина и намерили развитие в трудовете на математици в Англия, Индия, Германия. На 50-годишна възраст Н. Обрешков насочва таланта си към трудната и привлека-

тая, по възможност – най-елементарният. Възхищавал се, когато методът е прост, а дава съществени резултати. Когато открил такъв подход, той успявал буквално да изчерпи областите, в които можел да го приложи. Било много трудно някой да отиде по-натък в един проблем, по който Обрешков вече е работил. Тези подходи той откривал най-често по време на дискусии. На наши и международни

така“. Имал нечетлив почерк и по време на изпити се налагало да „разшифрова“ написаното върху „билетчетата“. Когато бил недоволен, казвал „Не е така, ки!“

Ловни страсти. Ходел на екскурзии заедно със студентите, бил весел, танцувал, пушел. Веднъж, за да покаже, че е добър ловец, какъвто в действителност бил, и точността, с която стреля с пушка, улучил една празна цигарена кутия, поставена на върха на едно дърво. През 1956 г. в Москва, заедно с още двама професори, с мъка открили специализиран магазин за продажба на гумени патици, ползвани за примамка при лов на диви патици. На Обрешков му предстояло участие в такъв лов. Когато се прибрал в София и отворил куфара си, съпругата му не могла да се научи как тези професори са успели да намерят такава грозна играчка за внучето им.

Весели случки. Като при всички известни хора, името на акад. Обрешков е свързано с различни курioзи. С нематематичи той разговарял неохотно. Веднъж поетът Теодор Траянов, негов приятел, добър шахматист, го запитал как се решават уравнения от пета степен. „Питай Абел“ – отговорил Обрешков. „Ти не знаеш ли?“ – настоявал Траянов. „Зная, – казал Обрешков, – но той знае повече!“./Нилс Абел е норвежки математик, доказал, че в общия им случай алгебричните уравнения от пета и по-висока степен не могат да бъдат решени чрез радикали/. Веднъж го заговорил учителят по математика Иван Герасимов, който след всеки две думи казвал „разбираш ли?“. Обрешков го слушал известно време търпеливо, но най-после му дотегнало, прекъснал го и му казал: „А ти разбираш ли? Не разбираш, ки!“

Родолубец и общественик. Никола Обрешков е не само голям учен, но и виден обществен деец. Години наред е заместник-председател на Съюза на научните работници в България, член на Националния комитет за защита на мира и на Световния съвет за мир. Член на комисията за Димитровските награди, народен представител.

Внезапно. През лятото на 1963 г. Никола Обрешков, на 67 г., заминал за Варна. Заради сърдечното му заболяване лекарите му препоръчали да остане там само десетина дни. На връщане в самолета му прилошало. Предложили самолета да се върне обратно, но Обрешков се възпротивил. Когато пристигнал в София, вече бил в безсъзнание. Смъртта му настъпила от кръвоизлив в мозъка на 11 август 1963 г.

Мария Рашкова
Източници: Математиката и математиците, 1972; Български математици, 1987.

Никола Обрешков /1896-1963/ е български академик със световна известност в областта на математиката и физиката. Дългогодишен ръководител на катедра по висша алгебра в Софийския университет и директор на Математическия институт при БАН. Действителен член на БАН.

Удостояван е с най-високите звания и отличия: Нарoden деятел на науката, лауреат на Димитровска награда за наука – I ст., орден „Кирил и Методий“ – I ст., орден „Народна република България“ – I ст.

Наградата „Никола Обрешков“, учредена от БАН, се присъжда всяка година по случай 24 май за особени постижения в областта на математиката и физиката. Природо-математическите гимназии в Казанлък и Бургас носят името на акад. Никола Обрешков.

телна област на аритметиката, наричана диофантов анализ. За кратко време изпод перото му се родили нови и интересни теореми. Един от творческите му върхове е намеренето на точната стойност на константата на Е. Борел, френски математик. След като този проблем не намерил решение в продължение на повече от 50 години, през 1957 г. Обрешков доказва, че тя е равна на единица. На акад. Никола Обрешков българската и световната математика дължат още много важни резултати. Той е считан за един от крупните световни специалисти по разпределението на нулите на полиномите. Има значителни трудове върху квадратурните формули, интегралната геометрия в неевклидовата равнина на Лобачевски, гранични задачи за уравненията на топлопроводността. Забележително е неговото обобщение на формулата на Б. Тейлър, с трудове в областта на математическия анализ.

Творческият маниер. Академикът съчетавал в себе си ярко изразено асоциативно мислене и рядка способност да прониква бързо в същината на проблемите. Съвременниците му споделят, че характерна черта на творчеството му е естествено и простотата на идеите, съчетани със завидна находчивост и технически умения. Имал вкус към дълбоките и съдържателни проблеми и винаги търсел оригинален и пряк път към

научни форуми изненаждал участниците, като след дългите изложения на докладиците съвсем просто и неочаквано, придружавайки думите си с характерния си незлоблив смях, който изразявал с „хи-хи-хи“ или „хе-хе-хе“, казвал: „То може по-просто и така...“ Публиката приемала със симпатия и възхищение тези изяви на скромния, но оригинален наш математик.

От минус безкрайност до плюс безкрайност. По отношение на сътрудниците си в БАН бил принципен и взиискателен, но и рядко доброджелен, усмихнат и сърдечен. Често възкликвал: „Как се досети, а-а-а, как се досети?!“ Умеел да цени постиженията на другите. Например, възхищен от Н. Колмогоров, казвал, че той е не „генерал“, а „генералисимус“ в математиката. Бил висок, слаб, строен, с гъста права коса, елегантно облечен. Във всяка област на математиката се чувствал „у дома си“. По тези две причини – едната физическа, другата духовна, студентите му го означавали като „интеграл от минус безкрайност до плюс безкрайност“.

Вдъхвал уважение и респект, но и близост. Лекциите си пред студентите изнасял спокойно и ясно, като често се обръщал към аудиторията: „Нали така?“ или „Значи

За връзка с редакторите на „Трибуна Арсенал“:
Редакция: e-mail: tribuna.arsenal@gmail.com
Деляна Бобева: 0882 98 70 13, e-mail: didab@abv.bg
Диана Рамналиева: 0882 98 70 14, e-mail: diana_ramnalieva@abv.bg
Мария Рашкова: 0882 98 70 12; Първолята Петкова: 5 74 55